

Diminețile noastre

Agafia

Dimineța mușcă arborii
din fața ferestrei,
într-o mișcare caldă.
își amplifică languroasă cântările.
Tu ești încă departe,
în adâncul de somn și vise,
cu degetele șerpuiesc ispite,
pe coapsele și pieptul tău,
râzi, mă săruți,
simt dorința cum se deschide
plăcerea blândă de a mă ști aici
la îndemâna iubirii
și atunci,
te primesc
să fiu în întregime femeia ta,
acolo unde nimic nu este
înafară de noi,
căutători disperați,
până să iubim dincolo de sânge.